

Arrest

nr. 277 513 van 16 september 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN VRECKOM
Adolphe Lacomblélaan 59-61/5
1030 SCHAARBEEK**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 9 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 april 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. JANSSENS, die *loco* advocaat H. VAN VRECKOM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Albanese nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Durrës. U was werkzaam als keukenhulp. Dit was seizoensgebonden werk, waardoor u een tijd werkloos was en besloot naar Kroatië te reizen om daar te gaan werken.

U verliet Albanië op 18 juni 2021. Met de bus reisde u naar Kroatië, waar u drie maanden werkzaam was als keukenhulp en poetsvrouw. U voelde zich daar echter ongelukkig en kreeg psychologische stress en angst van uw collega's. In de periode dat u daar werkzaam was, kwam u via Instagram in contact met E. B. (...) die u gerustgestelde en u hulp aanbood. E. (...) deed u beter voelen, waarna u hem begon te

vertrouwen. Hij vertelde dat hij in België werkzaam was in de bouwsector en u kon helpen met het vinden van een job als poetsvrouw in België. U besloot in te gaan op zijn aanbod.

Op 8 september 2021 verliet u Kroatië en reisde u naar België. De volgende dag om 10 uur 's ochtends kwam u aan in België. Twee uur later ontmoette u E. (...) en diens vriend Er. (...) en reisden jullie met zijn drieën met de trein naar Antwerpen. U ging met hen naar een café, waar u E. (...) begon te wantrouwen en niet helemaal zeker meer was van zijn bedoelingen. E. (...) sprak met enkele andere Albanese die ook in dat café aanwezig waren in een soort codetaal. Kort daarop stelde E. (...) voor om u naar een hotel in de buurt te brengen. Het was toen dat u door had dat E. (...) u niet als poetsvrouw wilde doen werken, maar dat hij andere bedoelingen met u had. Eenmaal aangekomen op de hotelkamer dwong hij u tot seks. U weigerde, waarna hij u een paar klappen in uw gezicht gaf. E. (...) werd agressief, waarna u ademhalingsproblemen kreeg en u E. (...) om water vroeg. E. (...) nam u mee naar een winkel in de buurt van het hotel. U probeerde de mensen die u onderweg tegenkwam op de één of andere manier een teken te geven dat u gevaar liep. Nadat u met E. (...) was teruggekeerd naar het hotel, dreigde hij ermee om zowel u als uw familie te vermoorden als u iemand zou inlichten. Kort daarop klopte er iemand op de kamerdeur, waarbij u hem onrechtstreeks probeerde uit te leggen dat u gevaar liep. De man kreeg argwaan, waarna hij jullie beiden meenam naar de receptie van het hotel. De receptionist stuurde E. (...) wandelen. U kreeg een andere kamer aangeboden voor die nacht. De volgende ochtend, op 10 september 2021, besloot u aangifte te doen bij de Belgische politie tegen E. (...). Na het incident belde E. (...) u herhaaldelijk op en verwachtte hij dat u uw bagage zou gaan ophalen bij hem, hetgeen u weigerde te doen. Sinds 10 september 2021 heeft u verder niets meer van E. (...) vernomen. U kreeg vervolgens hulp van Pag-Asa, een centrum voor slachtoffers van mensenhandel, waar u drie maanden verbleef. Daar werd u aangeraden om asiel aan te vragen. Op 7 december 2021 diende u uw verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Albanië vreest u vermoord te zullen worden door E. (...). U vreest dat E. (...) u overal zou vinden en tevens uw familie zou vermoorden.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende originele documenten neer: uw paspoort (d.d. 17/11/2015), uw identiteitskaart (d.d. 18/09/2014), uw Kroatische verblijfskaart (d.d. 08/06/2021) en uw verklaring bij de Belgische politie (d.d. 10/09/2021). Verder legt u nog kopieën neer van de volgende documenten: de gesprekken op sociale media met E. (...), twee foto's van het station te Antwerpen, uw busticket van uw reis van Kroatië naar België, de Instagrampagina met de profielfoto van E. (...) en enkele WhatsAppberichten van een ongekend nummer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal en uit de door u neergelegde stukken blijkt immers dat u een kwetsbaar persoon bent en naar België zou zijn gelokt op basis van valse motieven (vragenlijst CGVS, d.d. 14/01/2022, vraag 3.5 en 3.8; notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 23/02/2022, p. 7 – 9). In haar schrijven van d.d. 18 februari 2022 vraagt uw advocate – gezien de gevoeligheid van uw dossier – of u gehoord kan worden door een vrouwelijke protection officer en vrouwelijke tolk. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u gehoord door een protection officer die ervaring heeft met het horen van kwetsbare personen, alsook werd het persoonlijk onderhoud behandeld door een vrouwelijke protection officer en een vrouwelijke tolk. Verder werd u de nodige tijd geboden om uw verhaal te doen en werd u er op gewezen om een extra pauze te nemen indien u hiertoe de nood toe voelde, hetgeen u soms aangreep (CGVS, p. 7, p. 9, p. 12). Er werd geregeld gepolst naar hoe u zich voelde, of u in staat was om verder te gaan en er werd u gewezen op de betrouwbaarheid wanneer u zich angstig voelde (CGVS, p. 7, p. 8, p. 9, p. 10, p. 12). Hoewel u moeite had om uw asielmotieven uiteen te zetten, bleek uit het verloop van het persoonlijk onderhoud dat u in staat was om op adequate wijze aan het persoonlijk onderhoud deel te nemen. Op het einde van het persoonlijk onderhoud maakte u duidelijk alle vragen goed begrepen te hebben (CGVS, p. 15). Uit niets in de weergave van het onderhoud blijkt dat u niet in staat was om op adequate wijze uw asielmotieven uiteen te zetten.

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij het KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U heeft in het kader van uw verzoek om internationale bescherming immers geen feiten of elementen aangehaald waaruit blijkt dat u Albanië hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of wegens een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Bij terugkeer naar Albanië vreest u vermoord te zullen worden door E. (...). U vreest dat hij u zou vinden, alsook dat hij uw familie zou vermoorden. Uit niets blijkt echter dat u bij terugkeer naar Albanië vervolging dient te moeten vrezen voor E. (...). Zo heeft u E. (...) immers niet meer gezien of gesproken nadat u op 10 september 2021 bij de Belgische politie een verklaring heeft afgelegd (CGVS, p. 10, p. 11). U dan ook gevraagd naar concrete indicaties voor uw vrees dat E. (...) u zou vinden bij terugkeer naar Albanië stelt u dat E. (...) veel connecties heeft, o.a. met de politie aldaar (CGVS, p. 10). U gevraagd welke connecties E. (...) had, stelt u dit niet te weten, maar baseert u uw bewering op het feit dat hij veel mensen contacteerde waardoor u vermoedt dat hij overal mensen heeft (CGVS, p. 10). U weet echter niet wie die mensen zijn, noch kan u hen bij naam noemen (CGVS, p. 12). U verwijst naar hun codetaal, maar kan dit geenszins concretiseren en komt niet verder dan te stellen dat ze andere taal gebruikten dan mensen in een gewoon gesprek (CGVS, p. 12). U kan geenszins uw bewering hard maken, waardoor dit een blote bewering is van uwentwege. Verder blijkt dat u niet weet waar E. (...) op dit moment verblijft, evenmin weet E. (...) waar u verblijft (CGVS, p. 12). Ook de vriend van E. (...), met name E. (...), heeft u niet meer gehoord na het incident van 10 september 2021 (CGVS, p. 13). U gewezen op bovenstaande vaststellingen, repliceert u nog steeds bang te zijn en dat hij u zou vinden via zijn mensen (CGVS, p. 12), hetgeen u zoals reeds eerder gesteld werd allerminst kan concretiseren. Een verzoeker dient immers zijn of haar vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op lijden van ernstige schade in concreto aan te tonen en u blijft desbetreffend in gebreke. Daar waar u verwijst naar de sms'jes van onbekende nummers dient te worden aangestipt dat u geen kennis heeft van de inhoud van deze berichten. U blokkeert deze berichten immers zonder deze gelezen te hebben (CGVS, p. 14), waardoor u niet heeft aangetoond dat E. (...) hiervoor verantwoordelijk zou zijn. Waar uw advocate in haar schrijven van d.d. 4 maart 2022 stelt dat u op 1 maart 2022 berichten heeft gekregen van een onbekend persoon die zich voorstelt als een vriend van E. (...) en dat u uit zijn schrijven vermoedt dat het om E. (...) zou kunnen gaan, blijkt op basis van de door u neergelegde berichten nergens dat u vervolging dient te moeten vrezen van E. (...). De persoon in de berichten schrijft onder meer dat hij u hulp wil aanbieden. Verder staat op de berichten enkel 'today' vermeld zonder te duiden wanneer u deze berichten zou hebben ontvangen. Er is immers nergens een concrete datum terug te vinden op de door u neergelegde foto's. De gesprekken met E. (...) en de profielfoto van zijn Instagrampagina bevestigen weliswaar jullie contacten via Instagram, doch op basis van deze berichten blijkt eveneens dat er na 10 september 2021 geen contact meer is geweest. Er zijn immers geen berichten terug te vinden die van na deze datum dateren. De WhatsAppberichten met de onbekende persoon, die een vriend van E. (...) zou zijn, zeggen niet dat E. (...) verantwoordelijk zou zijn voor deze berichten. Of E. (...) u al dan niet nog berichten stuurt, dit zegt echter niets over het feit dat u bij terugkeer naar Albanië geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de daar aanwezige autoriteiten. Wat er ook van zij, deze berichten kunnen makkelijk door eender wie worden opgemaakt en doorgestuurd, waardoor de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief is. Bovenstaande vaststellingen nopen er dan ook toe te besluiten dat uit niets blijkt dat E. (...) u bij terugkeer naar Albanië zou vinden of u andermaal problemen met hem zou krijgen. Uit niets blijkt dan ook dat er actueel zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat E. (...) bij terugkeer naar Albanië u of uw familie zou vermoorden. Wat er ook van zij, uit niets blijkt dat u, in geval E. (...) u alsnog zou benaderen, u de geijkte procedures niet zou kunnen volgen in uw land van herkomst (zie verder).

Met betrekking tot de vaststelling dat u een kwetsbaar persoon bent, dient opgemerkt te worden dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u hierdoor een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U beschikt immers over een familiaal netwerk in Albanië om op terug te vallen. Zo heeft u tot op heden dagelijks contact met uw vader, uw moeder en uw zussen en ondersteunden uw ouders u financieel in de periodes dat u geen job had (CGVS, p. 3, p. 5). Verder heeft u ook nog enkele familieleden langs moederskant die eveneens in Durrës wonen (CGVS, p. 4). Er kan dan ook worden aangenomen dat u ook terecht kunt bij uw familie indien nodig. Niet alleen beschikt u over een familiaal netwerk in Albanië, uit uw verklaringen blijkt tevens dat u zich in het verleden zelfredzaam toonde. Zo verklaart u cursussen te hebben gevolgd voor kapster of naaister, als keukenhulp, naaister of kapster te hebben gewerkt en sinds uw dertiende al aan het werk te zijn (CGVS, p. 3, p. 4; verklaring DVZ, d.d. 14/01/2022, vraag 11, vraag 12). Toen u naar Kroatië reisde om er drie maanden te gaan werken, een job die u had gevonden via uw vriendin, regelde u uw reis

volledig zelf (CGVS, p. 6). Eveneens organiseerde u op eigen houtje uw reis van Kroatië naar België (CGVS, p. 6). Verder blijkt u in het verleden naar Italië gereisd te zijn om uw broer te bezoeken en ging u met enkele collega's op vakantie naar Griekenland (CGVS, p. 6). Tot slot blijkt eveneens dat u nog enkele vriendinnen heeft in Albanië. Hoewel u sinds uw vertrek minder sporadisch contact met hen heeft in vergelijking met de periode dat u in Albanië verbleef, blijkt wel dat u hen maandelijks of tweemaandelijks hoort (CGVS, p. 4). Op basis van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u over een familiaal netwerk beschikt, een zeker ondernemingsvermogen bezit en op hulp zou kunnen rekenen bij terugkeer naar Albanië.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/ of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker om internationale bescherming, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft.

Vooreerst kan worden aangestipt dat u niemand in Albanië heeft ingelicht over uw problemen met E. (...) (CGVS, p. 11). Uw familie is immers van de overtuiging dat u nog steeds in Kroatië verblijft (CGVS, p. 11). U stelt uw familie niet te willen inlichten omwille van hun gezondheidsproblemen (CGVS, p. 11). Hierbij dient te worden aangestipt – zoals reeds eerder werd aangehaald – dat kan worden verwacht dat u bij terugkeer naar Albanië op de nodige steun van uw familie zou kunnen rekenen. Verder heeft u nooit overwogen om daadwerkelijk terug te keren naar Albanië (CGVS, p. 11). Dit is merkwaardig daar u ten aanzien van de Belgische politie op 10 september 2021 te kennen had gegeven meteen terug te willen vertrekken naar uw familie in Albanië, omdat u in België niemand kende of wist waar u kon verblijven. Vervolgens stelt u – ingeval van een terugkeer naar Albanië – dat de Albanese politie u niet zou kunnen beschermen omdat ze geen hulp bieden aan vrouwen (CGVS, p. 10). U gevraagd naar concrete indicaties voor uw beweringen, repliceert u te weten hoe alles functioneert in Albanië omdat u daar gewoond heeft. U voegt er aan toe dat u zich niet veilig voelt in Albanië (CGVS, p. 10). U gevraagd naar de redenen waarom u dit stelt, antwoordt u zelf niets meegemaakt te hebben, maar verwijst u naar incidenten in uw omgeving (CGVS, p. 10). U vervolgens aangemoedigd om concrete voorbeelden aan te halen, komt u niet verder dan te stellen dat de Albanese politie onbeleefd is en een slechte aanpak kent, die helemaal niet te vergelijken is met de Belgische politie (CGVS, p. 11). U heeft zelf niets dergelijks ervaren en verwijst wederom naar verhalen van anderen (CGVS, p. 11). U nogmaals aangemoedigd om een voorbeeld te geven, stelt u dat de Albanese politie u de schuld zou geven, terwijl de Belgische politie een normale aanpak kent (CGVS, p. 11). U tot slot gevraagd wat die persoon van het voorbeeld dan is overkomen, stelt u dit niet te weten, en verwijst u wederom naar de arrogante en onbeleefde aanpak van de politie. U gevraagd naar andere voorbeelden over de slechte aanpak van de politie, stelt u geen andere verhalen gehoord te hebben. Daar waar u verwijst naar verhalen die in de media zijn verschenen, dient aangestipt te worden dat u volhardt in uw verklaringen dat de politie onbeleefd is en de zaken verkeerd aanpakt (CGVS, p. 11). Tot slot blijkt u nimmer gehoord te hebben van de ombudsman, noch dat deze persoon iets zou kunnen doen aan de slechte aanpak van de politie, noch stelt u dat een advocaat u zou kunnen helpen (CGVS, p. 13, p. 14). U houdt het op blote beweringen die u geenszins hard kan maken, waardoor u geenszins aannemelijk gemaakt heeft bij terugkeer naar Albanië niet te kunnen rekenen op de bescherming van de daar aanwezige autoriteiten.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt immers dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, zoals ook uw advocaat aanhaalt, blijkt uit informatie wel dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden

tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops"(één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke "legal aid clinics" opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law(die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit.

Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Uw paspoort en uw identiteitskaart tonen uw identiteit en nationaliteit aan, hetgeen niet betwist wordt. Uw Kroatische verblijfskaart en uw busticket om uw reis van Kroatië naar België aan te tonen, bevestigt uw verblijf aldaar en uw reisweg en wordt eveneens niet in twijfel getrokken. De verklaringen bij de Belgische politie van 10 september 2021 stemmen overeen met uw verklaringen ten aanzien van het CGVS. Dit bevestigt dat u op die dag problemen kreeg met E. (...), doch zeggen niets over uw vrees bij terugkeer naar Albanië. De twee foto's van het station van Antwerpen tonen enkel het stationsgebouw aan, maar u, noch E. (...) zijn te zien op deze foto's. Deze foto's tonen dan ook enkel aan dat u al dan niet in Antwerpen bent geweest, maar zeggen niets over uw asielmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel “4 (3) c en § 5” van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), van artikel 10.3 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 57/6/1 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van “*de zorgvuldigheidsplicht, het hoorrecht, het recht van verdediging, het rechtsbeginsel audi alteram partem, rechtsbeginselen in de Europese en Belgische rechtsordes*” en “*het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen*”.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Waar verzoekende partij de schending aanhaalt van artikel “4 (3) c en § 5” van voormelde richtlijn 2011/95/EU en artikel 10.3 van voormelde richtlijn 2013/32/EU, bemerkt de Raad vooreerst dat een richtlijn zich in beginsel richt tot de lidstaten. Richtlijnen dienen, om hun volle werking in de nationale rechtsorde te kunnen krijgen, door middel van nationale uitvoeringswetgeving in die rechtsorde te worden omgezet. Volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie kunnen, in alle gevallen waarin de bepalingen van een richtlijn inhoudelijk gezien onvoorwaardelijk en voldoende nauwkeurig zijn dan wel rechten vastleggen die particulieren tegenover de staat kunnen doen gelden, justitiabelen zich voor de nationale rechter op die bepalingen beroepen tegenover de staat, wanneer deze hetzij verzuimd heeft de richtlijn binnen de termijn in nationaal recht om te zetten, hetzij dit op onjuiste wijze heeft gedaan.

De Raad duidt erop dat artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU bij de wet van 8 mei 2013 en de wet van 21 november 2017 werd omgezet in artikel 48/6, § 1, eerste lid, artikel 48/6, § 1, tweede lid, artikel 48/6, § 4, artikel 48/6, § 5 en artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet waardoor deze bepaling van de richtlijn niet langer over directe werking beschikt, behoudens de verplichting tot richtlijnconforme interpretatie (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer* 2012-2013, nr. 2555/001, p. 14-15; Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer* 2016-2017, nr. 2548/001, p. 29-49).

Inzake de opgeworpen schending van de artikelen 10.3 van voormelde richtlijn 2013/32/EU, dewelke een herziening is van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, blijkt dat de waarborgen, rechten en plichten van asielzoekers (hoofdstuk II van de richtlijn) op voldoende wijze worden gegarandeerd door de Vreemdelingenwet en de beide koninklijke besluiten van 11 juli 2003 voor de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, *Memorie van Toelichting, Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. DOC 51K2478/001, 15).

De schending van voormelde richtlijnen 2011/95/EU en 2013/32/EU kan derhalve niet rechtsgeldig worden ingeroepen.

2.2.3. De Raad stelt verder vast dat verzoekende partij louter melding maakt van de schending van “*het hoorrecht, het recht van verdediging, het rechtsbeginsel audi alteram partem, rechtsbeginselen in de Europese en Belgische rechtsordes*” zonder ook maar de minste verwijzing naar de bestreden beslissing of aanduiding hoe deze de voormelde beginselen zouden hebben geschonden. Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt echter dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het

rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Gezien verzoekende partij zich zelfs niet de moeite getroost ook maar één concrete aanwijzing te geven van hoe de bestreden beslissing deze beginselen zou hebben geschonden, is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

2.2.4. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.5. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 april 2022 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Albanië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.6. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij bij terugkeer naar Albanië vreest te zullen worden vermoord door E., die haar onder valse voorwendselen naar België lokte en waartegen zij klacht bij de Belgische politie heeft ingediend (notities CGVS, p. 7-10).

2.2.7. De Raad stelt evenwel vast dat inzake de door verzoekende partij aangevoerde asielmotieven door verwerende partij uitgebreid wordt gemotiveerd dat (i) wat betreft de door haar aangevoerde vrees om bij terugkeer naar Albanië vermoord te zullen worden door E., uit niets blijkt dat zij bij terugkeer naar Albanië vervolging dient te moeten vrezen voor E.; (ii) met betrekking tot de vaststelling dat zij een kwetsbaar persoon is, zij over een familiaal netwerk in Albanië beschikt om op terug te vallen, een zeker ondernemingsvermogen bezit en op hulp kan rekenen bij een terugkeer naar Albanië; (iii) zij bovendien niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij voor de door haar aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten; en (iv) de door haar bijgebrachte documenten niet van aard zijn deze appreciatie om te buigen.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen overtuigende argumenten bijbrengt die bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht plaatsen.

2.2.8. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het poneren van een vrees voor vervolging en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter voormelde bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Vooreerst herhaalt verzoekende partij opnieuw haar vrees dat E. haar in Albanië zal vinden en vermoorden. Zij duidt op zijn vele connecties en meent in dit verband dat het haar niet kwalijk kan worden genomen dat zij niet weet wie deze mensen zijn aangezien zij slechts één dag bij E. was. Volgens haar kan het niet uitgesloten worden dat E. deel uitmaakt van een crimineel netwerk en dat er aldus banden zijn tussen België en Albanië.

De Raad wijst er evenwel op dat in de bestreden beslissing op uitvoerige wijze wordt vastgesteld dat verzoekende partij haar vrees dat E. haar in Albanië zal vinden en vermoorden geenszins hard maakt. Meer bepaald wordt er door verwerende partij op gewezen dat (i) verzoekende partij E. niet meer gezien of gesproken heeft nadat zij op 10 september 2021 bij de Belgische politie een verklaring heeft afgelegd; (ii) zij, gevraagd naar concrete indicaties voor haar vrees dat E. haar zou vinden bij terugkeer naar Albanië, stelt dit niet te weten doch te vermoeden dat hij overal mensen heeft doordat hij veel mensen contacteerde, doch zij haar beweringen niet hard kan maken, nu zij vervolgens niet kan aangeven wie die mensen zijn, en, waar zij verwijst naar hun codetaal, dit geenszins kan concretiseren en niet verder komt dan te stellen dat ze andere taal gebruikten dan mensen in een gewoon gesprek; (iii) zij er geen idee van heeft waar E. op dit moment verblijft, noch weet E. waar zij verblijft; (iv) zij ook de vriend van E., met name Er., niet meer heeft gehoord na het incident van 10 september 2021; (v) wat betreft haar verwijzing naar sms'jes van onbekende nummers, zij geen kennis heeft van de inhoud van deze berichten, aangezien zij deze berichten blokkeert zonder deze gelezen te hebben, en zij dan ook niet aantoot dat E. hiervoor verantwoordelijk zou zijn; (vi) waar haar advocate in haar schrijven d.d. 4 maart 2022 stelt dat verzoekende partij op 1 maart 2022 berichten heeft gekregen van een onbekend persoon die zich voorstelt als een vriend van E. en dat zij uit zijn schrijven vermoedt dat het om E. zou kunnen gaan, (a) op basis van de door haar neergelegde berichten nergens blijkt dat zij vervolging dient te moeten vrezen van E., nu de persoon in de berichten onder meer schrijft dat hij haar hulp wil aanbieden, (b) op de berichten enkel 'today' staat vermeld zonder te duiden wanneer zij deze berichten zou hebben ontvangen, (c) de gesprekken met E. en de profielfoto van zijn Instagrampagina weliswaar hun contacten via Instagram bevestigen, doch op basis van deze berichten eveneens blijkt dat er na 10 september 2021 geen contact meer is geweest, (d) de Whatsappberichten met de onbekende persoon, die een vriend van E. zou zijn, niet zeggen dat E. verantwoordelijk zou zijn voor deze berichten, en (e) deze berichten bovendien makkelijk door eender wie kunnen worden opgemaakt en doorgestuurd, waardoor de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief is. Verzoekende partij werpt hierop geenszins een ander licht, nu zij wederom niet verder komt dan loutere speculaties die evenwel nergens op gebaseerd zijn.

Ook door louter opnieuw te verwijzen naar de berichten van onbekende nummers die zij heeft gekregen, doet verzoekende partij op geen enkele wijze *in concreto* afbreuk aan de pertinente vaststellingen die dienaangaande reeds in de bestreden beslissing worden gedaan. Dat deze enkel van iemand uit het

netwerk van E. kunnen zijn, blijkt op zich geenszins uit de door haar bijgebrachte berichten. Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekende partij in dit verband nog een afdruk van het bericht dat zij reeds eerder overmaakte aan het Commissariaat-generaal, doch nu met datum en de profielfoto van betrokkene (bijlage 3 van het verzoekschrift). De profielfoto zou recent zijn toegevoegd en zij zou hierop Er. hebben herkend, aldus verzoekende partij. De Raad bemerkt evenwel dat hoe dan ook onverminderd overeind blijft dat uit deze door haar neergelegde berichten nergens blijkt dat zij vervolging dient te moeten vrezen van E., nu de persoon in de berichten onder meer schrijft dat hij haar hulp wil aanbieden, en dat zij niet aantoont dat E. achter deze berichten zit. Waar zij immers stelt dat zij Er., de vriend van E., herkent op de profielfoto, kan de Raad slechts vaststellen dat op de profielfoto bij de thans door verzoekende partij bijgebrachte berichten geen herkenbare persoon staat afgebeeld, laat staan dat deze persoon Er. zou zijn zoals verzoekende partij stelt. De Raad herhaalt tevens dat de bewijswaarde van dergelijke stukken hoe dan ook bijzonder relatief is, nu deze berichten makkelijk door eender wie kunnen worden opgemaakt en doorgestuurd.

Daarenboven wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing hoe dan ook op omstandige wijze wordt vastgesteld dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij, in geval E. haar alsnog zou benaderen, geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Verwerende partij overweegt dienaangaande op goede gronden als volgt: *“Tot slot dient opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/ of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.*

Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker om internationale bescherming, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft.

Vooreerst kan worden aangestipt dat u niemand in Albanië heeft ingelicht over uw problemen met E. (...) (CGVS, p. 11). Uw familie is immers van de overtuiging dat u nog steeds in Kroatië verblijft (CGVS, p. 11). U stelt uw familie niet te willen inlichten omwille van hun gezondheidsproblemen (CGVS, p. 11). Hierbij dient te worden aangestipt – zoals reeds eerder werd aangehaald – dat kan worden verwacht dat u bij terugkeer naar Albanië op de nodige steun van uw familie zou kunnen rekenen. Verder heeft u nooit overwogen om daadwerkelijk terug te keren naar Albanië (CGVS, p. 11). Dit is merkwaardig daar u ten aanzien van de Belgische politie op 10 september 2021 te kennen had gegeven meteen terug te willen vertrekken naar uw familie in Albanië, omdat u in België niemand kende of wist waar u kon verblijven. Vervolgens stelt u – ingeval van een terugkeer naar Albanië – dat de Albanese politie u niet zou kunnen beschermen omdat ze geen hulp bieden aan vrouwen (CGVS, p. 10). U gevraagd naar concrete indicaties voor uw beweringen, repliceert u te weten hoe alles functioneert in Albanië omdat u daar gewoond heeft. U voegt er aan toe dat u zich niet veilig voelt in Albanië (CGVS, p. 10). U gevraagd naar de redenen waarom u dit stelt, antwoordt u zelf niets meegemaakt te hebben, maar verwijst u naar incidenten in uw omgeving (CGVS, p. 10). U vervolgens aangemoedigd om concrete voorbeelden aan te halen, komt u niet verder dan te stellen dat de Albanese politie onbeleefd is en een slechte aanpak kent, die helemaal niet te vergelijken is met de Belgische politie (CGVS, p. 11). U heeft zelf niets dergelijks ervaren en verwijst wederom naar verhalen van anderen (CGVS, p. 11). U nogmaals aangemoedigd om een voorbeeld te geven, stelt u dat de Albanese politie u de schuld zou geven, terwijl de Belgische politie een normale aanpak kent (CGVS, p. 11). U tot slot gevraagd wat die persoon van het voorbeeld dan is overkomen, stelt u dit niet te weten, en verwijst u wederom naar de arrogante en onbeleefde aanpak van de politie. U gevraagd naar andere voorbeelden over de slechte aanpak van de politie, stelt u geen andere verhalen gehoord te hebben. Daar waar u verwijst naar verhalen die in de media zijn verschenen, dient aangestipt te worden dat u volhardt in uw verklaringen dat de politie onbeleefd is en de zaken verkeerd aanpakt (CGVS, p. 11). Tot slot blijkt u nimmer gehoord te hebben van de ombudsman, noch dat deze persoon iets zou kunnen doen aan de slechte aanpak van de politie, noch stelt u dat een advocaat u zou kunnen helpen (CGVS, p. 13, p. 14). U houdt het op blote beweringen die u geenszins hard kan maken, waardoor u geenszins aannemelijk gemaakt heeft bij terugkeer naar Albanië niet te kunnen rekenen op de bescherming van de daar aanwezige autoriteiten.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/>

coi focus albanie. algemene situatie 20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt immers dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politie en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, zoals ook uw advocaat aanhaalt, blijkt uit informatie wel dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke "legal aid clinics" opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law (die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit.

Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980."

Onder verwijzing naar verschillende rapporten en internetartikelen, duidt verzoekende partij op de corruptie in Albanië en voert zij aan dat er nog tekortkomingen in de bescherming van de Albanese autoriteiten bestaan. De Raad wijst er evenwel op dat zij hiermee geenszins afbreuk doet aan de vaststellingen in de bestreden beslissing inzake de beschermingsmaatregelen die worden genomen door

de Albanese overheden. Immers wordt ook in de bestreden beslissing erkend dat er nog hervormingen nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken, doch neemt dit niet weg dat uit het geheel van de informatie die door verwerende partij werd toegevoegd, meer bepaald de “COI Focus: Albanië. Algemene Situatie” van 15 juni 2020, dewelke overigens recenter is dan het merendeel van de informatie waarnaar verzoekende partij verwijst, niettemin blijkt dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden garanderen en dat ook wat betreft corruptie er stappen kunnen worden ondernomen om dit aan te klagen. De recentere informatie die verzoekende partij bijbrengt, zijnde het rapport “2021 Country Reports on Human Rights Practices: Albania” van US Department of State, ligt voorts geheel in dezelfde lijn als de informatie waarop verwerende partij zich baseert en werpt aldus geen ander licht op het bovenstaande.

De Raad onderstreept nog dat de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent de beschermingsmaatregelen die worden genomen door de Albanese overheden overigens bevestiging vinden in het feit op zich dat Albanië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Verzoekende partij kan dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar de algemene situatie in Albanië om aan te tonen dat het haar in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Verzoekende partij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter geheel in gebreke blijft.

Ten slotte is de verwijzing van verzoekende partij naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen evenmin dienstig. De geciteerde rechtspraak betreft individuele gevallen en heeft geen bindende precedentwaarde. Het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij dient op individuele wijze te worden beoordeeld, waarbij zij haar nood aan internationale bescherming *in concreto* aannemelijk dient te maken, alwaar zij echter niet in slaagt.

2.2.9. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Albanië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.10. Gelet op het voorgaande, beroept verzoekende partij zich te dezen niet dienstig op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.2.11. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT